

HOTELKOVINY

WEBINÁR ŽIAKOV HOTELOVEJ AKADÉMIE V KOŠICIACH
II/2022/2023/4

Návšteva divadla. Prečo je taká dôležitá?

Recenzentským perom

Takto trávili voľný čas stážisti

z Francúzska

Hotelovka plesala

Návšteva divadla. Prečo je taká dôležitá?

Návšteva kultúrnych podujatí bola, je a bude vždy významnou spoločenskou udalosťou. Pravidelní návštevníci divadla poznajú etiketu i základné zásady správania. Kultivujú svoje správanie a vedia prezentovať sami seba. Aj my naplníme tento zámer.

V snahe vyhnúť sa faux pas na predstavenie Oidipus sme zvolili elegantný dress code. Stretli sme sa pol hodinu pred predstavením. Pán v obleku nám podržal dvere a keď sme vošli dovnútra, všimli sme si obrovský luster z blyšiacich kamienkov visiaceho zo stropu. Panie uvádzačky nás usmerňovali. Pred sálou sme si odložili kabáty do šatne a šli sme sa usadiť. Tesne pred predstavením nás upozornili, nech si vypneme mobilné zariadenia.

Zhasli svetlá, pustila sa hudba, herci prišli na scénu a reflektory smerovali na nich. Spočiatku sme sa aj trošku báli. Hudba nebola veľmi príjemná, korešpondovala s atmosférou príbehu. Dostali nás brilantné výkony hercov, ktoré nás rýchlo vtiahli do deja a predstavenie sme si užívali. Zborový spev sa niesol celým divadlom a nám z neho behal mráz po chrbte. Uvedomili sme si, že práca herca nie je len o hraní danej postavy, ale o tom, s tou postavou žiť. Len tak dokáže herec diváka preniesť do príbehu, až má divák sám pocit, že sa tam nachádza, napríklad so samotným Oidipom. A presne preto na tento zážitok nikto z nás nezabudne. Málokto by v tej dobe chcel žiť, no títo herci vás tam prenesú aspoň na chvíľu, a to bez následkov. Osobný divadelný zážitok nám umožnil pochopiť freudovský Oidipov komplex.

NK, AB, NT

Recenzentským perom

V jeden fašiangový pondelok sa žiaci I.A, I.B, IV.A a V.A v doprovode pani učiteľky E. Šoltésovej a M. Koškovej opäť vybrali do Štátneho divadla. Nahliadli do tvorby G. B. Shawa. Hra Pygmalion mala veľký úspech.

Ako zarezovalo predstavenie v duši jednej z nadšenkýň divadla a budúcej maturantky?

Svetlá, kamera, klapka, akcia! Takéto boli moje prvé dojmy, akonáhle miestnosť zaplavilo teplé svetlo reflektorov a my sme mali po prvýkrát možnosť stretnúť londýnskeho profesora fonetiky Henryho Higginsa v podaní Mareka Geišberga, ktorý bol od začiatku do konca stredobodom objektívu kamery prepojenej na veľké plátno, vďaka, ktorej sme aj my, diváci vzadu mali pocit akoby bol priamo pri nás, tak ako aj zvyšok postáv.

Prvá polovica bola veľmi energická. Zoznámili sme sa s uvrieskanou chudobnou kvetinárkou z ulice „Lizzou“ Doolittlovou, ktorú Tatiana Poláková zahrála priam excelentne. Tá nás však namiesto spisovnej slovenčiny oboznámila so základmi východniarčiny, slangu a správania sa najnižšej vrstvy v jej sýto oranžovej plávacej veste, ktorá bola asi najmódnejším módnym kusom v celej miestnosti a myslím si, že Balenciaga, by sa ňou určite inšpirovala pri tvorbe najbližšej kolekcie – ved' prečo asi neskôr neskončila v plameňoch, ako zvyšok jej skromného odevu?

Táto mladá žena zaujíma, no zároveň odpudzuje nášho profesora fonetiky, ako svojim otrasným prízvukom, tak aj chovaním sa v spoločnosti do takej miery, že sa so svojim priateľom, plukovníkom Pickeringom – Jakubom Kukom - stavia o to, že naučí Elizu Doolittlovú rozprávať ako vojvodkyňu z Buckinghamu. A zápletko sa môže začať!

Za pomoci despotického Higginsa, ktorému kontrastuje jemný a empatický Pickering si Eliza musí pretrpieť náročnou cestou, kým sa z nej stane pravá nefalšovaná dáma schopná fungovať vo vysokej spoločnosti. Avšak prinesie úspech tejto stávky radosť do jej života i za cenu možnosti straty samej seba?

V druhej polovici sa dozvedáme, či naozaj muž potrebuje pretvoriť ženu podľa svojich predstáv, aby sa do nej mohol zamilovať, a ak áno, či je to láska k žene, alebo iba k idealizovanej predstave.

Inscenácia sa zaoberá ako spoločenskými otázkami, tak i otázkami vlastnej identity. Táto komédia v piatich dejstvách síce trvala dve a pol hodiny dokopy s prestávkou, ale pocitovo zbehla raketovou rýchlosťou, pretože pri sledovaní pojmy „nuda“ a „čas“ odrazu vymizli.

Najbližšie sme si naplánovali navštíviť divadelné predstavenie na Malej scéne. Prostredníctvom francúzskeho dramatika J.P.B. Molièra priučíme niečomu novému vďaka jeho Škole žien. **MD**

Takto trávili voľný čas stážisti z Francúzska

Budúci účastníci programu Erasmus+ Hugo Hudačín, Roland Lacko, Daniel Lashkay uvítali príležitosť stretnúť sa so stážistmi z odbornej školy vo Francúzsku a naplánovali si s nimi voľnočasové aktivity.

Candice Perthue a Nino Thomas pricestovali z odbornej školy St. Michel Mont Mercure do Košíc na trojtýždňovú odbornú prax. Pomohli sme im s ubytovaním, predstavili mesto, jeho pamätihodnosti a, samozrejme, prevádzky Café de Paris a Macarons, kde plnili svoj pracovný program. Voľný čas sme trávili spolu.

V jedno nedeľné ráno sme vyrazili na spoločnú lyžovačku do poľského strediska zimných športov Tylicz. Nino bol v tomto športe úplný začiatok, avšak aj vďaka našim inštruktorským kvalitám :-)) by sme ho na konci dňa mohli zaradiť k mierne pokročilým lyžiarom.

Dozvedeli sme sa, že 2. februára je Svetový deň palaciniiek. Je to pohyblivý sviatok, ktorý sa každoročne mení s dátumom Veľkej noci. Francúzski priatelia nás pozvali na palacinkovú párty. Palacinky boli vynikajúce. Nikdy v živote sme nejedli lepšie palacinky. Keďže boli pripravené z ôsmich vajec, mohol by ich jesť počas objemovky aj p. u. Janko Král :-)) Francúzi si dali záležať na dekorácii a k sladkej maškrtke ponúkali aj snack v podobe chipsov a pistácií a nápoje.

Jedným z bodov nášho programu bol aj plánovaný epický francúzsko-slovenský súboj v laser aréne. Francúzi sa, zdá sa, zľakli a pre chorobu neprišli :-((

Dva dni pred odchodom nás naši francúzski priatelia pozvali na rozlúčkovú večeru do Pizzérie Zvon ako poďakovanie za spoločne prežité chvíle v meste, ktoré je pre nás domovom. Prežili sme večer plný zábavy a získali sme rad dôležitých informácií, ktoré budú pre nás dôležité v rámci nášho pripravovaného pobytu v krajine Galského kohúta. Tešíme sa na stretnutie s našimi priateľmi teraz už v ich domovine - vo Francúzsku. **HH, RL, DL**

Hotelovka plesala

Bežný štvrtok – deň ako každý iný. Lenže každý koho sa to týkalo vedel, že to nie je hocijaký štvrtok. Vedel, čo príde potom ako odbije posledná hodina v škole. Pôjde sa domov a až vtedy začnú tie prípravy...

Chalani zaiste vedeli čo si dajú na seba. My predsa máme svoju taktiku. Otvorím svoju skriňu organizovaného chaosu, načiahnem sa rukou a vyhráva prvé čo moja ruka chytí. Lenže čo dievčatá? Pre nich to je každodenná trauma. Niektoré sedia pred dverami svojej skrine a hlavou im ide myšlienka, ktorá chodí každé ráno keď sa zobudia: „Čo si dám na seba?“ Iné baby už rozmýšľali týždeň vopred ako sa zladia, ako sa namaľujú alebo, ktorý šperk si zvolia.

Po prekonanom boji, keď to bolo 1:0 pre dievčatá, sa mohlo vyraziť. Pomaly sme sa začali schádzať pred bránou našej školy. Nieкто dorazil sám a iní prišli v triednom duchu ako partia. Výnimkou nebola ani V.A. Od prvých dverí sa chodbou niesla hudba a atmosféra dobrej nálady. Pred reštauráciou stál noblesne odetý uvítací výbor, ktorý predával lístky šťastia a ponúkal nám ligotavé bublinky vo flautách. Nevieš, o čom rozprávam? Dávaj väčší pozor na TOB.

Celá sála bola odetá do bielej farby a na stoloch boli tanieriky so slanými dobrotami od našich pekárov. Stoličky boli čochvíľa obsadené a zábava sa mohla začať. Hudba začínala ľudovými tóninami a postupne sa presúvala do našej doby. Niektorí z nás si zaspomínali na stužkové, keď nám hral Elán. Musím povedať, že sme si s Jožom dobre zaspievali. Po tanečnom vyčerpaní s hlasivkami na bode mrazu sme sa usadili a bolo otvorené súťažné kolo – chyt' si svoju stoličku a nikoho nepúšťaj. Nepamätáš si pravidlá? Opýtaj sa tej babky v MHD. Na záver večera všetci vyložili karty na stôl, lístky šťastia, dúfajúc, že práve ten ich bude šťastne vylosovaný v tombole. Tombola bola bohatá natoľko, až to vyzeralo, že každý niečo dostane. Nedostal. Ja som bol toho živým príkladom. No čo už. Možno nabudúce. Týmto však večer neskončil. Tanečný parket sa opäť naplnil a zábava išla v plnom prúde až do poslednej chvíle. A keď odbila posledná večerná minúta, každá noha sa z parketu odtancovala preč a plní nadšenia a endorfínov sme sa všetci rozišli, každý svojím smerom.

A o čom tento príbeh vlastne bol? Šlo o I. ročník Maškarného plesu žiakov Hotelovej akadémie pod dôslednou taktovkou Školského parlamentu, za čo im chceme vďaka poďakovať. Veríme, že žiadna noha neostala bez tanečného pohybu a žiadne ústa bez úsmevu na perách. Dúfame, že už teraz sa všetci tešíte na ďalšie ročníky tohto plesu a užijete si zábavu naplno. Bavte sa a majte pekný deň.

SI

Redakčná rada:

A. Barnová, N. Tomčová, N. Kozáková, H. Hudačín, R. Lacko, D. Lashkay, IV.A;

S. Iván, M. Donthová, V.A